

Nyár van

Pásztor-Jakab-Hatvani

Nyár van, a-lig für-dő-ru-hám-ban é-ge-tem ma-gam
a na-pon Nyár van, te-rep-szí-nű vi-lág ban
Fel-tű-nő va-gyok, tu-dom És, ha
les-ben áll egy cá-pa, ál-do-zat-ra vár-va Szin-te fel-fal a sze-
mé-vel, mi le-gyen Va-la-hol, mesz-sze Dé-len, ö-rö-kös
nap-sü-tés-ben Szi-rén é-ne-kem-mel el-ká-bí-tom
Va-la-hol e-gész Dé-len, a sze-re-lem ten-ge-ré-ben Én is
meg-fü-röd-nék, el-á-ru-lom

Kb.: E0-H1-/E0-H1-E0-H3-H1-/E0-H1

Kíséret: „le-föl-fojt-föl” akkordonként, vagy Kisz-ütemenként.

Nyár van, szenvedek a szobámban
Az emlék fölkavar,...nagyon
Nyár van, épp olyan meleg nyár van
Elfelejtteni...-nem tudom

Látom, lesben áll egy cápa
Áldozatra várva
Szinte felfal a szemével
Hajjaj-jaj...

Valahol messze Délen
Örökös napsütésben
Szirén énekemmel
Elkábítom

Valahol egész Délen
A szerelem tengerében
Újra megfürödnék
Elárulom

(A refrént ismételve elhalkul...)

